

Bottentråkning i Östersjön och ihållande skogsskövling - Svenska politiker det är dags att vakna!

Efter de senaste larmrapporterna om den pågående bottentråningen i den redan svårt drabbade Östersjön frågar Naturskyddsföreningen Gävleborg sig vad politikerna egentligen gör för att skydda den biologiska mångfalden.

Frågan är i hög grad berättigad. Artutrotningen går i en rasande takt. Det finns forskare som hävdar att vi just nu befinner oss i den sjätte massutrotningen. De fem tidigare har orsakats av klimatförändringar orsakade av meteoritnedfall eller liknande. Den sjätte är det vi själva som orsakar. Det sker inte bara där regnskogar avverkas. Det sker överallt på jordklotet, även hos oss.

I Sverige har vi ett skogsbruk, som inte är långsiktigt hållbart. Vi plockar ut virke ur skogen i långt större utsträckning än vad som motsvarar vår andel av den totala skogsarealen. Resultatet blir en allt mindre andel äldre skog. Många arter är beroende av gammal skog. Vi kan verkligen inte slå oss för bröstet och hävda vår förträfflighet. Vårt skogsbruk är allt annat än hållbart och vi har inga skäl att kritisera de som avverkar regnskogar. Sällan har formuleringen att ”såga den gren vi själva sitter på” passat bättre.

Modernt skogsbruk tar alltför litet ansvar för vattenmiljöer i skogslandskapet. Kalhyggen läcker tungmetaller och organiskt material, som påverkar vattenmiljöerna negativt. Ett kortsiktigt ekonomiskt tänkande tycks vara mycket viktigare än skyddet av den biologiska mångfalden och därmed oss själva. Vi måste inse att vi är en del av mångfalden och därmed låta skyddet av den biologiska mångfalden väga betydligt tyngre då vi styr samhällsutvecklingen.

Det är mycket illa ställt beträffande skyddet av den biologiska mångfalden i den svenska skogen. Tyvärr är det ännu sämre ställt under vattenytan. Skulle det ökenlandskap, som råder i Östersjön, Bottenhavet och Bottenviken vara synligt för de flesta av oss skulle det bli helt uppenbart hur illa vi har betett oss. Stora delar av Östersjöns botten är syrefria. Det sker ett kontinuerligt överfiske och vi belastar haven med tungmetaller, näringsämnen och kemikalier, som inte ett innanhav klarar av. Överfisket är särskilt omfattande i Bottenhavet. 99 % av strömmingsfisket går dessutom inte till konsumtion utan som foder till kycklinguppfödning i Danmark eller till laxodlingar i Norge. Skandalöst då vi tänker oss att vi skall bli mer självförsörjande på livsmedel! Istället importerar vi fisk från jordens alla hörn samtidigt som vi tömmer våra vatten på inhemska livsmedel. Ett mycket kortsiktigt tänkande, som är långtifrån klimatsmart. Det industriella fisket som nu bedrivs är också till stor skada för det kustnära fisket. Menar vi allvar med att verksamheter skall vara långsiktigt hållbara är det bara det kustnära fisket som gäller.

Nej, politiken har inte på långt när klarat av att styra samhället mot långsiktig hållbarhet. Det blir särskilt tydligt när det gäller skyddet av den biologiska mångfalden. Det pratas inte ens om den frågan och besluten går i fel riktning. Strandskyddsutredningen visar tydligt att man inte tar den hänsynen. Det är tydligen viktigare att begränsa mångfalden och töja på allemansrätten. Skogsutredningen tar inte heller tillräcklig hänsyn till den biologiska mångfalden. Det är bara att konstatera att vi har långt kvar innan vi påbörjar resan mot ett långsiktigt hållbart samhälle.

Nu måste politiken börja agera och leverera. Våra barn och barnbarn kräver det av dagens beslutfattare.

Jenny Olsson

Ordförande
Naturskyddsföreningen Gävleborg

Tommy Stenergard

Sammanställande Gävle-Dala
Havs- och sötvattengrupp